

بررسی مقدماتی گیاهان آوندی و جانوران مهره‌دار پناهگاه حیات وحش موته در استان اصفهان

احمد آریاوند و حسین فتح پور^۱

چکیده

پناهگاه حیات وحش موته با مساحت حدود ۲۲۰۰۰ هکتار در ۹۵ کیلومتری شمال شهر اصفهان قرار دارد. در این پناهگاه، تعداد ۵۱۱ گونه گیاه آوندی متعلق به ۲۸۴ جنس و ۵۹ تیره، و ۱۱۸ گونه جانور مهره‌دار متعلق به ۸۵ جنس و ۳۸ تیره یافت می‌شود. گونه‌های گیاهی نادر منطقه، بر پایه آخرین طبقه‌بندی IUCN، و با توجه به معیارهای مهم در درسته گونه‌های در معرض خطر انقراض، شامل: *Astragalus chaetopodus* Bunge., *Astragalus eirostomus* Bornm., *Astragalus indistinctus* Podl. and Maassoumi, *Cousinia phyllocephala* Bornm. and Gauba, *Cousinia raphiocephala* Rech. f., *Cousinia straussii* Hausskn. and C. Winkl., *Ferula kashanica*, Rech. f., *Onobrychis psoraleifolia* Boiss. var. *psoraleifolia* and var. *pleiophylla* Bornm.

و هم چنین گونه‌های آسیب‌پذیر، شامل:

Bunium caroides (Boiss.) Hausskn. ex Bornm., *Dielsiocharis kotschy* (Boiss.) O. E. Schultz, *Dionysia caespitosa* (Duby) Boiss., *Dorema ammoniacum* D. Don., *Dorema aucheri* Boiss., *Dracocephalum kotschy* Boiss., *Echinophora platyloba* DC., *Hymenocrater bituminosus* Fisch. and C. A. Mey., *Pimpinella deverroides* (Boiss.) Boiss., *Prangos cheilanthifolia* Boiss., *Thymus daenensis* Celak subsp. *daenensis*

شناسایی شده‌اند.

از سوی دیگر، گونه‌های جانوری نادر منطقه نیز در چهار رسته گونه‌های به شدت در خطر انقراض، شامل: *Jaculus blanfordi* Murray, *F. cherrug*, *Falco pelegrinoides*, *Gypaetus barbatus*; *F. caracal* Schreber, *Felis silvestris* Schreber (از پستانداران); *Ochotona rufescens* Gray, *Vulpes cana* Blanford (از *F. peregrinus*); *Varanus griseus* (از پستانداران); *Chlamydota undulata*, *F. columbarius*, *Falco naumanni* (از خزندگان); *Meles meles* Linnaeus, *Canis lupus* Linnaeus, *Gazella subgutturosa* Guldenstaedt, *Capra aegagrus* Elxleben, *Ovis orientalis* Linnaeus (آسیب‌پذیر، شامل: *Aquila chrysaetos* (از پستانداران); *Hyaena hyaena* Linnaeus (از پستانداران)؛ و سرانجام گونه‌های وابسته به حفاظت، شامل: *Panthera pardus* Linnaeus, *Panthera pardus* Linnaeus (از پستانداران); و *Ammoperdix griseogularis* (از پرنده‌گان) می‌باشد.

در پایان، نتایج حاصل از این بررسی با نتایج بررسی‌های انجام شده در برخی از مناطق حفاظت شده کشور مقایسه شده است.

واژه‌های کلیدی: گیاهان آوندی، جانوران مهره‌دار، گونه‌های نادر، پناهگاه حیات وحش موته، استان اصفهان

۱. به ترتیب استاد علوم گیاهی و دانشیار علوم جانوری، گروه زیست شناسی، دانشگاه اصفهان

بررسی هایی که در مورد شناسایی فون و فلور استان اصفهان انجام گرفته بیشتر به صورت پراکنده بوده، و شامل مطالعاتی است که در دانشگاه اصفهان (۲۰ و ۲۱)، دانشگاه صنعتی اصفهان (۱۱)، مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان اصفهان (۲۶)، گزارشی از اداره کل حفاظت محیط زیست (۲۵) و یا پایان نامه کارشناسی ارشد (۲۱) صورت گرفته است. آنچه که از بررسی منابع بالا می توان دریافت این است که با وجود پژوهش هایی که در شناسایی و معرفی فون و فلور مناطق مختلف کشور انجام شده، ولی بجز گزارشی که در مورد گونه های نادر پارک ملی گلستان انتشار یافته است (۱۰)، مطالعه ای روی گونه های کمیاب و یا در معرض نابودی صورت نگرفته، و هیچ گونه گزارشی با رعایت اصول طبقه بندی گونه های کمیاب توسط سازمان IUCN در دست نیست.

بنابراین، یکی از مهم ترین مناطق حفاظت شده استان اصفهان به نام پناهگاه حیات وحش موته مورد توجه قرار گرفت، و به عنوان یک بررسی مقدماتی، به شناسایی گیاهان آوندی و جانوران مهره دار آن پرداخته شد.

مواد و روش ها

پناهگاه حیات وحش موته در ۵۰ درجه و ۴۵ دقیقه طول شرقی و ۳۳ درجه و ۳۴ دقیقه عرض شمالی، در ۲۷۰ کیلومتری جنوب غربی استان تهران و ۹۵ تا ۱۵۵ کیلومتری شمال شهر اصفهان، و در ضلع غربی راه اصلی اصفهان-تهران قرار دارد. این پناهگاه حدود ۲۰۰۰۰ هکتار وسعت داشته، نیمه شمالی آن در استان مرکزی و نیمه جنوبی آن جزو استان اصفهان است. روزتای موته و معدن طلای آن تقریباً در مرکز منطقه واقع است. از این مساحت، ۲۰ هکتار منطقه چرا ممنوع و ۲۰۰۸۱۵ هکتار برای تعییف دام های محلی آزاد است.

میانگین ارتفاع این منطقه از سطح دریا ۱۹۰۰ تا ۲۰۰۰ متر، آب و هوای آن نیمه خشک و استوپی، تابستان ها نسبتاً معتدل، زمستان ها سرد و میانگین بارندگی سالیانه آن حدود ۲۵۰ تا

مقدمه

شناسایی، بررسی، حفظ و نگهداری گیاهان و جانوران، به ویژه گونه های مفید و کمیاب در دنیا، و یا در هر منطقه، از اولویت خاصی برخوردار است، و پایه و اساس توسعه پایدار، و هر گونه بهره برداری اصولی و منطقی از طبیعت و منابع طبیعی، و بنیان حفظ و حراست گونه های گیاهی و جانوری و گنجینه ژئوگرافیکی می باشد. از این رو، سازمانی به نام «سازمان بین المللی حفاظت از طبیعت و منابع طبیعی (IUCN)^۱ تشکیل شده که هدف آن شناسایی و معرفی گونه های کمیاب گیاهان و جانوران در کلیه مناطق جهان و پیش بینی راه کارهای لازم برای جلوگیری از نابودی آنها است.

در این زمینه، استان اصفهان به دلیل موقعیت جغرافیایی و توپوگرافی ویژه، قرار گرفتن بین رشته کوه های زاگرس از یک سو، و مناطق خشک فلات مرکزی ایران از سوی دیگر، و دارا بودن اکوسیستم های طبیعی خاص از اهمیت ویژه ای برخوردار است. بدین سبب، در نیل به اهداف کلی شناسایی دقیق گیاهان و جانوران استان و ارائه فون و فلور این منطقه از کشور، نخست یکی از مناطق حفاظت شده استان، یعنی پارک ملی کلاه قاضی (۱۵)، مد نظر قرار گرفته است.

از پژوهش هایی که در سطح کشور درباره جمع آوری و شناسایی گیاهان و جانوران صورت گرفته است می توان به فلور ایران (۳ و ۴۵)، فلورا ایرانیکا (۴۸)، فلورا اوریانتالیس (۳۱)، رستنی های ایران (۱۹)، پستانداران ایران (۵، ۶، ۷ و ۱۳)، پرندگان ایران (۴)، خزندگان ایران (۸)، و دوزیستان ایران (۹) و (۱۴) اشاره کرد. هم چنین مقاله ها و گزارش هایی درباره گیاهان و جانوران برخی از مناطق کشور، مانند منطقه حفاظت شده توران (۴۹)، منطقه حفاظت شده کویر (۵۰)، منطقه حفاظت شده ارسپاران (۳۰ و ۳۵)، پارک ملی گلستان (۱۰)، منطقه حبیب آباد اصفهان (۱)، و پایان نامه های کارشناسی و کارشناسی ارشد (۱۴ و ۱۷)، گزارش های سازمان حفاظت محیط زیست (۱۰ و ۲۵) و برخی گزارش های دیگر (۴۱ و ۵۱) انتشار یافته است.

1. International Union for Conservation of Nature and Natural Resources

۳۰۰ میلی متر می باشد (۲۵).

طبقه بندی گونه های کمیاب^۲

بر پایه معيارهای سازمان IUCN در سال های ۱۹۸۱ و ۱۹۹۴ (۳۹) و با تغییراتی که در سال ۱۹۹۶ (۳۷) روی این معیارها به عمل آمده است، گونه های کمیاب یا تهدید شده را می توان به ۹ رسته^۳ اصلی زیر تقسیم نمود: گونه های نابود شده^۴، گونه های نابود شده در طبیعت^۵، گونه های به شدت در معرض خطر نابودی^۶، گونه های در معرض خطر نابودی^۷، گونه های آسیب پذیر^۸، گونه های مظنون^۹، گونه های با خطر نابودی کمتر^{۱۰} (شامل گونه های وابسته به حفاظت، در شرف تهدید، و دارای کمترین نگرانی)، گونه های ارزیابی نشده^{۱۱} و کمبود داده ها^{۱۲}. برای هر یک از رسته ها تعریف ویژه ای وجود دارد، که در گزارش فتح پور و آریاوند (۱۵) ارائه گردیده است.

بررسی گونه های کمیاب

پژوهشگران در بررسی، تشخیص و طبقه بندی گونه های کمیاب بر پایه طبقه بندی IUCN، معیارهای گوناگونی را به کار می بندند. به طور کلی، این معیارها شامل انتشار جغرافیایی محدود، جمعیت کم، رقابت بین گونه ای، ویژگی زیستگاه (۳۴ و ۴۰)، پراکندگی مکانی و پایداری زمانی (۳۵ و ۴۲)، رگرسیون یعنی سیر قهقهایی زیستگاهها و جمعیت ها (۴۴ و ۴۷) می باشند. افزون بر این، برخی دیگر از پژوهشگران برای تعیین گونه های کمیاب، به ویژه مهره داران، که بررسی های فراوانی در شناسایی و طبقه بندی آنها انجام گرفته و امروزه اطلاعات زیادی از طبقه بندی، پراکندگی و شمار آنها در دسترس می باشد، از معیارهای دیگری که توسط سازمان IUCN تعیین شده است، بهره می گیرند. از مهم ترین این معیارها می توان معیار جمعیت و تغییرات آن را نام برد، که در تعیین رسته های مختلف گونه های کمیاب مورد استفاده قرار می گیرد (۱۲، ۳۳، ۳۸ و ۳۹). مهم ترین عواملی که در تعیین جمعیت و تغییرات آن به کار می رود عبارتند از: کاهش جمعیت در زمان معین بر پایه مشاهده

بررسی گونه های گیاهی

گیاهان آوندی پناهگاه حیات وحش موته طی سال های گذشته توسط خواجه الدین (۱۱)، مرتضایی نژاد و ناظری (۲۰) و نوروزی (۲۶) به مرور جمع آوری و شناسایی شده بود. برای تکمیل پژوهش های گذشته، طی سال های ۱۳۷۸ تا ۱۳۷۶ گیاهان منطقه دوباره در فصول مختلف جمع آوری گردید، و نمونه های هر باریومی برای روش استاندارد تهیه شد. نام های علمی گیاهان مزبور با بهره گیری از فلورها و کتاب های مرجع شناسایی شد (۳، ۱۹، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۴۳، ۴۵ و ۴۸).

بررسی جانوران مهره دار

طی سال های گذشته توسط یکی از نویسندهای مقاله و کارشناسان سازمان حفاظت محیط زیست استان اصفهان جانوران پناهگاه حیات وحش موته به کمک تور و تله جمع آوری گردیده است (۲۵). برای تکمیل این مطالعات، دوباره در سال های ۷۶-۷۸ جانوران منطقه در فصول مختلف جمع آوری شد. برای جمع آوری پستانداران، از دام جرگه ای، تور پای دام پستانداران، تله های زنده گیر، و برای پرندهای از تور پای دام پرندهای و تور نامرئی^۱ استفاده گردید. نمونه های کوچک مهره داران در محلول های تثبیت کننده مناسب گذشته شد و برای بررسی های بعدی به آزمایشگاه منتقل گردید، و برای هر یک، با توجه به تاریخ، محل و دیگر ویژگی های منطقه جمع آوری، برچسب تهیه شد. شماری از نمونه های بزرگ پستاندار و پرنده با توجه به ارزش زیست محیطی آنها، در منطقه مورد بررسی شناسایی و دوباره به طبیعت رها شدند. شناسایی جانوران مهره دار با برخورداری از کتاب های مرجع و کلیدهای تشخیص راسته های گوناگون، تا حد جنس و گونه انجام گرفت (۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۲۷، ۲۸، ۳۲، ۳۶، ۴۶ و ۵۲).

1. Mist net	2. Rare species	3. Category	4. Extinct	5. Extinct in the wild
6. Critically endangered		7. Endangered	8. Vulnerable	9. Susceptible
10. Lower risk		11. Not evaluated		12. Data deficient

منطقه را نشان می‌دهد.

پرنده‌گان حیات وحش موته از هفت راسته گنجشک شکلان (Passeriformes)، ماکیان شکلان (Galliformes)، سبزنوکان (Columbiformes)، کبوتر شکلان (Coraciiformes)، گلتنگیان (Strigiformes)، جغد شکلان (Gruiformes) و قوش شکلان (Falconiformes) می‌باشند. جدول ۵ نام و شمار تیره‌های پرنده، شمار جنس‌ها و گونه‌های این پناهگاه را نشان می‌دهد.

خزندگان منطقه موته از لحاظ شمار گونه، در مقام دوم بعد از پرنده‌گان قرار دارند، اما از نظر شمار تیره بعد از پرنده‌گان و پستانداران می‌باشند. تیره‌های این رده متعلق به دو راسته لاکپشت‌ها (Squamata)، و مارها و مارمولک‌ها (Chelonia) است. جدول ۶ نام و شمار تیره‌های خزندگان، شمار جنس‌ها و گونه‌های این پناهگاه را نشان می‌دهد.

گونه‌های کمیاب گیاهی

بر پایه معیارهای سازمان IUCN، گونه‌های کمیاب پناهگاه حیات وحش موته را می‌توان در رسته گونه‌های در معرض خطر نابودی و رسته گونه‌های آسیب‌پذیر قرار داد، که در زیر فهرست نام علمی، فارسی و تیره و شکل زیستی آنها ذکر می‌شود.

۱. گونه‌های انحصاری و یا در معرض خطر نابودی

پراکنده‌گی این گونه‌ها محدود به پناهگاه حیات وحش موته و یا یکی دو ناحیه مجاور دیگر است، و جمعیت آنها نیز نسبتاً محدود می‌باشد، لذا در رسته گونه‌های در معرض خطر نابودی قرار دارند.

1. *Astragalus chaetopodus* Bunge (Ch), Fabaceae

نوعی گون

2. *Astragalus eriostomus* Bornm. (Ch), Fabaceae

نوعی گون

3. *Astragalus indistinctus* Podl. and Maassoumi (Ch), Fabaceae

نوعی گون

مستقیم، کاهش سطح منطقه دربرگیرنده، گستره حضور و یا افت کیفیت زیستگاه، سطوح بالقوه یا واقعی بهره‌برداری، عوامل بیماری‌زا، آلاینده‌ها، رقابت و یا انگل‌ها.

در بررسی حاضر، از دو معیار اساسی یعنی انتشار جغرافیایی محدود و بهره‌برداری گیاه توسط انسان، دام و حیوانات وحشی در تعیین گونه‌های کمیاب گیاهی، و از عواملی مانند کاهش سطح منطقه دربرگیرنده و افت کیفیت زیستگاه در معرفی گونه‌های کمیاب جانوری بهره گرفته شده است.

نتایج

بررسی گونه‌های گیاهان آوندی

بررسی اجمالی فلور گیاهان آوندی پناهگاه حیات وحش موته نشان می‌دهد که حدود ۵۱۱ گونه گیاه آوندی از ۲۸۴ ۵۹ تیره وجود دارد. برخی از ویژگی‌های عمدۀ فلوریستیک این منطقه در جدول‌های ۱، ۲ و ۳ ذکر شده است.

بررسی جانوران مهره‌دار

با بررسی‌هایی که روی فون، و به ویژه مهره‌داران پناهگاه حیات وحش موته انجام شد، مشخص گردید که ۱۱۸ گونه مهره‌دار از ۸۵ جنس، ۳۸ تیره و ۱۳ راسته جانوری در این پناهگاه وجود دارد. از این شمار، ۳۴ گونه به رده پستانداران، ۴۵ گونه به رده پرنده‌گان و ۳۹ گونه به رده خزندگان تعلق دارد. از ۳۸ تیره موجود در منطقه، ۱۱ تیره دارای یک گونه، ۷ تیره دارای دو گونه و ۲۰ تیره دارای سه گونه یا بیشتر می‌باشد.

مهره‌داران پناهگاه حیات وحش موته متعلق به سه رده پستانداران، پرنده‌گان و خزندگان می‌باشند، که بیشترین شمار گونه‌ها از رده پرنده‌گان، و کمترین آنها از رده پستانداران است.

پستانداران این پناهگاه از چهار راسته گوشت‌خواران (Carnivora)، زوج سمی‌ها (Artiodactyla)، جوندگان (Rodentia) و خفاشان (Chiroptera) می‌باشند. جدول ۴ نام و شمار تیره‌های پستاندار، شمار جنس‌ها و گونه‌های موجود در

جدول ۱. تیره های گیاهان آوندی دارای ۱۰ گونه و یا بیشتر در پناهگاه حیات وحش موته

تعداد جنس	تعداد گونه	نام فارسی و علمی تیره	تیره آفتاب گردان
۴۱	۷۳	<i>Asteraceae</i>	تیره آفتاب گردان
۲۹	۴۵	<i>Brassicaceae</i>	تیره شب بو
۲۹	۴۱	<i>Poaceae</i>	تیره گندم
۱۴	۳۹	<i>Fabaceae</i>	تیره نخود
۱۸	۳۸	<i>Lamiaceae</i>	تیره نعناع
۲۰	۳۲	<i>Apiaceae</i>	تیره جعفری
۱۴	۲۹	<i>Caryophyllaceae</i>	تیره میخک
۵	۱۹	<i>Scrophulariaceae</i>	تیره گل میمون
۱۰	۱۸	<i>Boraginaceae</i>	تیره گل گاوزبان
۱۱	۱۶	<i>Chenopodiaceae</i>	تیره اسفناج
۹	۱۴	<i>Liliaceae</i>	تیره لاله
۵	۱۰	<i>Polygonaceae</i>	تیره علف هفت بند
۳	۱۰	<i>Euphorbiaceae</i>	تیره فرفیون

جدول ۲. جنس های گیاهان آوندی دارای پنج گونه و یا بیشتر در پناهگاه حیات وحش موته

تعداد گونه	نام فارسی و علمی جنس	گون
۱۹	<i>Astragalus</i>	گون
۹	<i>Centaurea</i>	گل گندم
۹	<i>Scorzonera</i>	شنگ اسبی
۸	<i>Nepeta</i>	پونسا
۷	<i>Euphorbia</i>	فرفیون
۶	<i>Salvia</i>	مریم گلی
۶	<i>Polygonum</i>	علف هفت بند
۶	<i>Veronica</i>	سیزاب
۵	<i>Allium</i>	پیاز
۵	<i>Prangos</i>	جاشیر
۵	<i>Cousinia</i>	هزارخار
۵	<i>Acanthophyllum</i>	چوبک
۵	<i>Gypsophila</i>	گچ دوست
۵	<i>Silene</i>	سیلن
۵	<i>Convolvulus</i>	پیچک
۵	<i>Verbascum</i>	گل ماهور

جدول ۳. توزیع شکل زیستی و تعداد گونه‌های گراس، لگوم، گیاهان چوبی، انگلی و سایر گیاهان پناهگاه حیات وحش موته

میزان درصد	تعداد گونه	شکل زیستی و علامت اختصاری
۳۰/۷	۱۵۷	تروفیت (T)
۴۶/۶	۲۳۸	همی کروپیتروفیت (H)
۱۰/۶	۵۴	کامفیت (Ch)
۹/۶	۴۹	ژئوفیت (G)
۲/۵	۱۳	نانوفانروفیت و فانروفیت (Ph)
۸	۴۱	گراس‌ها
۷/۶۳	۳۹	لگوم‌ها
۲/۵	۱۳	گیاهان چوبی
۱/۲	۶	گیاهان انگلی
۸۰/۷	۴۱۲	فورب‌های علفی و بوته‌ای

جدول ۴. تیره‌های پستاندار پناهگاه حیات وحش موته

تعداد جنس	تعداد گونه	نام فارسی و علمی تیره
۲	۵	Canidae
۱	۱	Mustelidae
۱	۱	Hyaenidae
۲	۳	Felidae
۳	۳	Bovidae
۱	۱	Hystricidae
۲	۲	Dipodidae
۱	۱	Gliridae
۴	۴	Muridae
۸	۱۰	Cricetidae
۲	۳	Vespertilionidae
۲۷	۳۴	جمع
	۱۱	

8. *Onobrychis psoraleifolia* Boiss.var. *psoraleifolia* (H), Fabaceaevar. *pleiophylla* Bornm. (H), Fabaceae

۲. گونه‌های آسیب‌پذیر

این گونه‌ها پراکندگی جغرافیایی محدود داشته، نیز به علت بهره‌برداری انسان، دام و حیوانات وحشی در معرض تهدید قرار دارند. در نتیجه جمعیت آنها روز به روز در منطقه مورد بررسی،

4. *Cousinia phyllocephala* Bornm. and Gauba (H),

Asteraceae

نوعی هزارخار

5. *Cousinia raphiocephala* Rech. f. (H), Asteraceae

نوعی هزارخار

6. *Cousinia straussii* Hausskn. and C. Winkl. (H),

Asteraceae

نوعی هزارخار

7. *Ferula kashanica* Rech. f. (H), Apiaceae

کمای کاشانی

جدول ۵. تیره های پرندگان پناهگاه حیات وحش موتله

نام فارسی و علمی تیره	تعداد گونه	تعداد جنس	
قرقاول	۳	۳	
هوبره	۲	۲	
کلاغ	۳	۴	
گنجشک	۲	۳	
چکاوک	۳	۳	
پرستو	۱	۱	
سبز قبا	۱	۱	
کبوتر	۲	۳	
سار	۱	۱	
جغد	۱	۲	
عقاب و لاش خور	۶	۷	
دم جنبانک	۱	۲	
زنبورخور	۱	۲	
هدهد	۱	۱	
سسک	۱	۳	
سهره	۳	۳	
سنگ چشم	۱	۲	
شاهین	۱	۲	
جمع	۱۸	۴۵	۳۴

جدول ۶. تیره های خزنه پناهگاه حیات وحش موتله

نام فارسی و علمی تیره	تعداد گونه	تعداد جنس	
لاک پشت های خشکی زی	۱	۱	
لاک پشت های معمولی آب شیرین	۱	۱	
آگامیده	۲	۷	
مارمولک ها	۲	۴	
اسکینک	۳	۴	
چکوها	۳	۳	
وارانیده	۱	۱	
کلوبریده	۸	۱۵	
افعی ها	۳	۳	
جمع	۹	۳۹	۲۴

زیستگاه می‌باشد. این رسته‌ها عبارتند از:

۱. گونه‌های به شدت در خطر نابودی یا بحرانی (CEn)

۲. گونه‌های در معرض خطر نابودی (En)

۳. گونه‌های آسیب‌پذیر (Vu)

۴. گونه‌های وابسته به حفاظت (CD)

۱. گونه‌های به شدت در خطر نابودی یا بحرانی
گونه‌های بحرانی پناهگاه حیات وحش موته از دو رده
پستانداران و پرندگان به شرح زیر می‌باشد:

(الف) پستانداران:

Felis silvestris Schreber

گربه وحشی

Felis caracal Schreber

کاراکال

Jaculus blanfordi Murray

موس دوپای سه انگشتی بزرگ

(ب) پرندگان:

Gypaetus barbatus

هما

Falco pelegrinoides

شاهین

Falco cherrug

بالابان

Falco peregrinus

بحری

۲. گونه‌های در معرض خطر نابودی

گونه‌های در معرض خطر نابودی که تاکنون شناسایی شده‌اند از

سه رده مهروه‌داران بوده، و عبارتند از:

(الف) پستانداران:

Vulpes cana Blanford

رویاه افغانی

Ochotona rufescens Grey

خرگوش موس

(ب) پرندگان:

Falco naumannii

دلیجه کوچک

و حتی دیگر نقاط عرصه پراکنندگی آسیب‌پذیر می‌شود.

مهم‌ترین گونه‌های آسیب‌پذیر منطقه عبارتند از:

1. *Bunium caroides* (Boiss.) Hausskn. ex Bornm.

(H), *Apiaceae* زیره الرندی

2. *Dielsiocharis kotschyai* (Boiss.) O. E. Schults (H),

Brassicaceae سنگ آذین

3. *Dionysia caespitosa* (Duby) Boiss. (H),

Primulaceae عروس سنگ کپه‌ای

4. *Dorema ammoniacum* D. Don (H), *Apiaceae*

کما، کندل

5. *Dorema aucheri* Boiss. (H), *Apiaceae* کندل کوهی

6. *Dracocephalum kotschyai* Boiss. (H), *Lamiaceae*

بادرنجبویه دنایی

7. *Echinophora platyloba* DC. (H), *Apiaceae*

خوشاریزه

8. *Hymenocrater bituminosus* Fisch. and C. A. Mey. (Ch), *Lamiaceae* گل اروانه

9. *Pimpinella deverroides* (Boiss.) Boiss. (H),

جعفری کوهی اصفهانی

10. *Prangos cheilanthalifolia* Boiss. (H), *Apiaceae*

نوعی جاشیر

11. *Thymus daenensis* Celak subsp. *daenensis* (H),

Lamiaceae آویشن دنایی

گونه‌های کمیاب جانوری

گونه‌های کمیاب جانوری پناهگاه حیات وحش موته را، بر پایه

پژوهش‌های انجام شده و اطلاعات موجود، می‌توان در چهار

rstه از ۹ رسته گونه‌های کمیاب تعریف شده توسط سازمان

IUCN (۳۷، ۳۸ و ۳۹) قرار داد. برخی از عواملی که در تعیین

رسته‌های گونه‌های کمیاب جانوری پناهگاه حیات وحش موته

به کار رفته است، کاهش سطح منطقه دربرگیرنده، و افت کیفیت

1. Conservation dependent species

بحث و نتیجه گیری

به طور کلی، پناهگاه حیات وحش موته از نظر رستنی ها، جزو استپ های درمنه و گونه های مرکزی ایران می باشد (۵۳). این پناهگاه به علت گستردگی زیاد، تنوع زیستگاهی، بارندگی متوسط، حفاظت نسبی در سال های اخیر، و نزدیکی به ارتفاعات کرکس از یک سوی، و ارتفاعات گلپایگان و فریدن از سوی دیگر، از تنوع گیاهی متوسطی برخوردار است. چنان که از جدول ۷ فهمیده می شود، این ناحیه از نظر شمار گونه های گیاهی و میزان گونه های کمیاب از پارک ملی گلستان ضعیفتر بوده، ولی از پارک ملی کلاه قاضی غنی تر است (۱۰ و ۱۵). پارک ملی کلاه قاضی به علت مساحت و بارندگی کمتر، و مجاورت با مناطق خشک و کویری جرقویه، نسبت به پناهگاه موته دارای تنوع گیاهی کمتری می باشد.

به سبب حفاظت منطقه موته توسط سازمان حفاظت محیط زیست در سال های اخیر، دوری نسبی از روستاها، و نبودن عشاير و دام زیاد در منطقه، گیاهان مفید و دارویی تا حدودی از گزند تخریب در امان بوده و میزان گونه های دارویی و معطر آن نسبتاً بالا است، و اندوخته گیاهی خوبی را تشکیل می دهد. گونه های مرتعی، به ویژه گراس ها، از لحاظ تنوع نسبتاً خوب بوده، ولی به خاطر خشک سالی های اخیر، جمعیت و فراوانی آنها، کاهش چشم گیری داشته است. میزان لگوم های خوش خوارک این منطقه بسیار اندک است. بیشتر گیاهان تیره نخود را جنس *Astragalus* تشکیل می دهد.

حدود ۱۳ گونه درختی و درختچه ای، آن هم به صورت تندک و پراکنده، نشان می دهد که این منطقه از لحاظ تنوع و میزان گونه های چوبی فقیر است. بیشتر اشکال زیستی این منطقه را به ترتیب همی کریپتو فیت، تروفیت و سپس کامفیت و ژئوفیت تشکیل می دهد (جدول ۳)، و این امر کاملاً با طیف زیستی آب و هوای مدیترانه ای خشک هم خوانی دارد. در این نواحی، بیشتر گونه های پایا را اشکال بوته ای خاردار و بالشتک مانند تشکیل *Cousinia*, *Astragalus*, *Acanthophyllum* و *Ebenus*, *Acantholimon* می دهد که از جنس های *Ammoperdix griseogularis* تیهو می باشند.

<i>Falco columbarius</i>	تر متای
<i>Chlamydota undulata</i>	هوبره

<i>Varanus griseus</i>	ج) خزندگان:
<i>Varanus griseus</i>	وارانوس

۳. گونه های آسیب پذیر
گونه های آسیب پذیر منطقه از دو رده پستانداران و پرنده های خیز می باشند:

<i>Gazella subgutturosa</i> Guldensteadt	الف) پستانداران:
<i>Canis lupus</i> Linnaeus	آهوی ایرانی
<i>Meles meles</i> Linnaeus	گورکن
<i>Hyaena hyaena</i> Linnaeus	کفتار

<i>Aquila chrysaetos</i>	ب) پرنده های:
<i>Aquila chrysaetos</i>	عقاب طلایی

۴. گونه های وابسته به حفاظت
گونه های وابسته به حفاظت منطقه از دو رده پستانداران و پرنده های بوده و شامل نمونه های زیر است:

<i>Ovis orientalis</i> Linnaeus	الف) پستانداران:
<i>Capra aegagrus</i> Elxleben	گوسفند وحشی
<i>Panthera pardus</i> Linnaeus	بز وحشی

<i>Ammoperdix griseogularis</i>	ب) پرنده های:
<i>Ammoperdix griseogularis</i>	تیهو

جمعاً ۱۱۸ گونه مهره‌دار زندگی می‌کنند، که ۳۴ گونه آنها از رده پستانداران، ۴۵ گونه آنها از رده پرندگان و ۳۹ گونه از رده خزندگان است. از مقایسه مهره‌داران پناهگاه حیات وحش موته با پارک ملی کلاه قاضی می‌توان دریافت که فراوانی این جانوران در پناهگاه مزبور به مراتب بیشتر از پارک ملی کلاه قاضی است، در حالی که فراوانی آنها نسبت به پارک ملی گلستان بسیار کمتر می‌باشد (جدول ۷). افزون بر این، از جدول مزبور برمی‌آید که فراوانی خزندگان در پناهگاه حیات وحش موته بسیار بیشتر از پارک ملی کلاه قاضی است. چنان‌که اشاره شد، عوامل گوناگونی مانند بارندگی متوسط (۳۰۰-۲۵۰ میلی‌متر)، تنوع زیستگاهی، نزدیکی به ارتفاعات گلپایگان و کرکس، و گستردگی زیاد (۲۰۰۰۰ هکتار) پناهگاه حیات وحش موته نسبت به پارک ملی کلاه قاضی با میزان بارندگی نسبتاً کم (۸۰ میلی‌متر)، همسایگی با مناطق خشک و کویری جرقویه و مساحت کم (۴۰۰۰۰ هکتار) سبب شده است که پناهگاه موته از پوشش گیاهی غنی‌تری برخوردار باشد. از این‌رو، فراوانی و تنوع جانوران آن نیز به مراتب بیشتر می‌باشد.

هم‌چنین، شمار گونه‌های کمیاب پستاندار سه منطقه فوق کم و بیش مانند یکدیگر می‌باشد. در حالی که، شمار گونه‌های کمیاب پرنده پارک ملی گلستان به مراتب بیشتر از دو منطقه دیگر است. این امر به سه عامل بستگی دارد، نخست این که، شرایط اکولوژیک پارک ملی گلستان از دو منطقه دیگر کاملاً متفاوت است. دوم این که، بررسی‌های مزبور توسط پژوهشگران گوناگون و با استفاده از معیارهای متفاوتی انجام گرفته است. سوم، شماری که برای گونه‌های کمیاب پرنده پارک ملی گلستان بیان شده است شامل گونه‌های کمیاب و گونه‌های حمایت شده این پارک می‌باشد، که شمار چشمگیری از پرندگان جزو گونه‌های حمایت شده محسوب می‌شوند. افزون بر این، گونه‌های کمیاب خزندگان در پارک ملی گلستان مطالعه نشده است (۱۰).

سرانجام، از جدول فوق می‌توان دریافت که با وجود این که شمار گونه‌های کمیاب پناهگاه حیات وحش موته و پارک ملی

وجود دست کم ۳۵ گونه از جنس *Astragalus*، که برخی از آنها جزو گونه‌های کمیاب و انحصاری منطقه هستند، تنوع خوبی را در این جنس نشان می‌دهد.

بنابر نظر زهری (۵۳)، رشتہ کوه‌های البرز و زاگرس، و برخی از کوه‌های فلات مرکزی ایران، مانند کرکس، شیرکوه یزد و کوه‌های جنوب کرمان، از لحاظ غنای گونه‌های گیاهی و دارا بودن گونه‌های انحصاری فراوان حائز اهمیت می‌باشند. پناهگاه حیات وحش موته از ارتفاعات مزبور فاصله نسبتاً زیادی داشته و گونه‌های انحصاری و کمیاب آن چندان زیاد نیست (جدول ۷). گونه‌های کمیاب گیاهی این منطقه شکل زیستی همی کریپتوپیت و یا کامفیت دارند، در حالی که گونه‌های آسیب‌پذیر دارای شکل زیستی همی کروپیتوپیت و ندرتاً تروفیت و یا کامفیت هستند. بیشتر گونه‌های کمیاب، از لحاظ دارویی و مرتعی، چندان قابل استفاده نمی‌باشند، و کمیابی آنها بیشتر به علت پراکنندگی محدود و جمعیت کم می‌باشد. در حالی که بیشتر گونه‌های آسیب‌پذیر منطقه مورد بررسی جزو گیاهان دارویی و معطر بوده، و برخی نیز به صورت گیاهانی با گل‌های Dionysia caespitosa صخره روی بوده و با شرایط سخت زیست محیطی سازگارند.

از سوی دیگر، جانوران مهره‌دار پناهگاه حیات وحش موته به طور عمده از سه رده پستانداران، پرندگان و خزندگان می‌باشند، که تعداد کل مهره‌داران و شمار پستانداران، پرندگان و خزندگان این پناهگاه، در مقایسه با پارک‌های ملی کلاه قاضی و گلستان، در جدول ۷ آمده است. افزون بر این، شمار گونه‌های کمیاب پستاندار، پرنده و خزندگه‌های این پناهگاه می‌باشد در جدول مزبور مقایسه گردیده است. لازم به یادآوری است که علاوه بر پارک ملی کلاه قاضی (۱۵) و پناهگاه حیات وحش موته (مقاله حاضر)، بر پایه گزارش‌های موجود، تنها پارک ملی گلستان از لحاظ فون توسط سازمان حفاظت محیط زیست بررسی شده است (۱۰).

جدول ۷ نشان می‌دهد که در پناهگاه حیات وحش موته

جدول ۷. مقایسه ترکیب فلوریستیک و فونستیک برخی از پارک های ملی و مناطق حفاظت شده ایران

بررسی کنندگان	مساحت منطقه (هکتار)	میانگین بارندگی سالیانه (میلی متر)	نوع آب و هوا	شمار کل گونه های گیاهی	نهان زادان آوندی	با زدنگان	تک لپه ای ها	دولپه ای ها	درختان و درختچه ها	گونه های کمیاب و آسیب پذیر گیاهی	شمار کل مهره داران	شمار پستانداران	شمار پرندگان	شمار خزندگان	شمار گونه های کمیاب پستاندار	شمار گونه های کمیاب پرنده	شمار گونه های کمیاب خزنده	
پارک ملی کلاه قاضی	پناهگاه حیات وحش موت	پارک ملی گلستان	فتح پور و آریاوند (۱۵)	حسن زاده کیا بی و همکاران (۱۰)	مقاله حاضر	۹۱۸۹۵	۲۲۰۰۰	۴۰۰۰۰	فتوح پور و آریاوند (۱۵)	حسن زاده کیا بی و همکاران (۱۰)	۴۰۰-۶۰۰	۲۵۰-۳۰۰	۸۰-۱۰۰	نیمه کویری	نیمه کویری	۴۵۹	۵۱۱	۵۹۴
خشک تا نیمه مرطوب	استپی	۸	۱	۱	۱	۲	۳	۲	۷۵	۶۸	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	
۴۰۰-۶۰۰	۴۰۰-۶۰۰	۵۷	۱۸	۱۸	۱۴	۲۶۹	۱۱۸	۷۵	۳۹	۱۳	۱۸	۴۳۹	۱۱۸	۴۰۶	۴۰۶	۴۰۶	۴۰۶	
۵۹۴	۵۹۴	۱۴۹	۴۵	۴۵	۳۸	۶۹	۳۴	۲۴	۵۱	۳۹	۱۳	۱۴۹	۱۱۸	۷۵	۷۵	۷۵	۷۵	
*	*	۱۳	۱۲	۱۰	۱۰	۳۲	۹	۱۱	۱۳	۱۲	۱۰	۱۳	۱۲	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	
*	*	۳۲	۹	۱۱	۱۱	*	۱	۲	۱۳	۱۲	۱۰	۱۳	۱۲	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	

* روی گونه های کمیاب خزنده در پارک ملی گلستان پژوهشی انجام نگرفته است.

زیست محیطی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. بررسی گوناگونی زیست محیطی مناطق مختلف ایران، به ویژه مناطق حفاظت شده، در آینده نکات مهم و بیشتری را درباره پراکندگی گیاهان و جانوران، و هم چنین گونه های کمیاب روشن خواهد نمود.

سپاسگزاری

هزینه انجام این پژوهش از محل اعتبار طرح های پژوهشی دانشگاه اصفهان به شماره های ۷۶۱۱۴۸ و ۷۶۰۴۲۲، و طرح ملی تحقیقات دانشگاهی به شماره ۳۶۱۶ تأمین شده است.

کلاه قاضی تقریباً یکسان است، ولی شمار گونه های مهره دار پارک ملی کلاه قاضی حدود ۶۳٪ شمار مهره داران پناهگاه مزبور می باشد. از علل مهم این امر می توان عوامل گوناگون تمایز این دو منطقه را که در بالا یاد شد نام برد، که موجب از بین رفتن پوشش گیاهی، و در نتیجه اکوسیستم طبیعی جانوران گردیده است.

یادآوری این نکته ضروری است که کشور ایران به علت موقعیت ویژه جغرافیایی، و دارا بودن پنج عنصر جغرافیایی زیستی مهم نیمکره شمالی، یعنی ایران-توران، اروپا-سیبری، دکانی-سندي، مدیترانه ای، و صحراء-عربی، از لحاظ گوناگونی

از ریاست محترم و کارشناسان همکار در این طرح کمال تشکر و بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه تشکر و
قدرتانی می‌گردد. هم چنین، در اجرای این طرح از همکاری‌های
اداره کل حفاظت محیط زیست استان اصفهان برخوردار بوده، و

منابع مورد استفاده

۱. آریاوند، ا. و ج. صاحبی. ۱۳۷۲. سیمای گیاهی کویر حبیب آباد اصفهان. نشریه پژوهشی دانشگاه اصفهان (علوم پایه) ۵(۱ و ۲): ۱۰۵-۱۲۰.
۲. آریاوند، ا. ۱۳۷۳. بررسی مقدماتی فلور و اجتماعات گیاهی منطقه حفاظت شده کلاه قاضی واقع در جنوب شرقی اصفهان (ایران). مجله زیست‌شناسی ایران ۲: ۷-۳۰.
۳. اسدی، م. (ویراستار). ۱۳۶۷-۷۵. فلور ایران. جلد ۱ تا ۱۴. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، تهران.
۴. اسکات، د.، ج. مرrog همدانی و ع. ادهمی میرحسینی. ۱۳۵۴. پرندگان ایران، سازمان حفاظت محیط زیست ایران، تهران.
۵. اعتماد، ا. ۱۳۵۷. پستان‌داران ایران (جلد اول). انجمن ملی حفاظت منابع طبیعی و محیط انسانی، تهران.
۶. اعتماد، ا. ۱۳۶۴. پستان‌داران ایران (جلد دوم). سازمان حفاظت محیط زیست، تهران.
۷. اعتماد، ا. ۱۳۶۳. پستان‌داران ایران (جلد سوم). سازمان حفاظت محیط زیست، تهران.
۸. بلوج، م. ۱۳۵۶. خزندگان ایران، جغرافیای زیستی سوسماran. انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
۹. بلوج، م. وح. ق. کمی. ۱۳۷۳. دوزیستان ایران. انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
۱۰. حسن‌زاده کیابی، ب.، ب. زهزاد، ب. فرهنگ دره‌شوری، ه. مجنویان وح. گشتاسب میگونی. ۱۳۷۲. پارک ملی گلستان. انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست، تهران.
۱۱. خواجه‌الدین، س. ج. و م. بصیری. ۱۳۶۸. فهرست گیاهان هرباریوم دانشکده کشاورزی منطقه مرکزی ایران. انتشارات دانشگاه صنعتی اصفهان.
۱۲. دفتر حقوقی سازمان حفاظت محیط زیست. ۱۳۷۶. قوانین و مقررات جاری سازمان حفاظت محیط زیست. انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست، تهران.
۱۳. ضیائی، ه. ۱۳۷۵. راهنمای صحرايی پستان‌داران ایران. انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست، تهران.
۱۴. علائی‌فلاتی، م. ۱۳۶۴. موری بر سیستماتیک و پراکندگی جغرافیایی قورباغه‌های ایران. پایان‌نامه کارشناسی علوم جانوری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
۱۵. فتح‌پور، ح. و ا. آریاوند. ۱۳۷۸. تجزیه و تحلیل فون و فلور و معرفی گونه‌های نادر پارک ملی کلاه قاضی (استان اصفهان). مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان، علوم پایه ۱۱: ۱-۲۰.
۱۶. فرزان‌پی، ر. ۱۳۶۶. مار شناخت. مرکز نشر دانشگاهی، تهران.
۱۷. کمی، ح. ق. ۱۳۷۰. بیوسیستماتیک دوزیستان ترکمن صحرا و دشت گرگان و مروی بر سایر دوزیستان ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، تهران.
۱۸. لطیفی، م. ۱۳۶۴. مارهای ایران. انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست، تهران.
۱۹. مبین، ص. ۱۳۵۴-۷۳. رستنی‌های ایران (فلور گیاهان آوندی). جلد اول تا چهارم. انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
۲۰. مرتضایی‌نژاد، ف. و. ناظری. ۱۳۶۵. وضعیت رستنی‌های استان اصفهان براساس نمونه‌های گیاهی هرباریوم‌های دانشگاه اصفهان و مرکز تحقیقات جنگل‌ها و مراتع. پایان نامه کارشناسی، دانشگاه اصفهان.
۲۱. مسلمی، م. ر. ۱۳۷۶. بررسی رابطه پوشش گیاهی و خاک با استفاده از روش اوردیناسیون در پارک ملی کلاه قاضی. پایان نامه کارشناسی ارشد علوم گیاهی، دانشگاه تربیت معلم، تهران.
۲۲. مظفریان، و. ۱۳۷۵. فرهنگ نامه‌ای گیاهان ایران (لاتینی، انگلیسی و فارسی). انتشارات فرهنگ معاصر، تهران.
۲۳. معصومی، ع. ا. ۱۳۶۵-۷۴. گونهای ایران. سه جلد. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، تهران.
۲۴. معصومی، ع. ا. ۱۳۶۹. اطلس گونهای ایران. جلد اول. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، تهران.

۲۵. معینیان، م. ت. ۱۳۷۱. شناسنامه پناهگاه حیات وحش موتله. انتشارات اداره کل حفاظت محیط زیست، اصفهان.
۲۶. نوروزی، م. ۱۳۷۸. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی جمع آوری و شناسایی فلور استان اصفهان. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان اصفهان.
27. Anderson, S. C. 1963. Amphibians and reptiles of Iran. Pro. California Acad. Sci. 31(4): 417-498.
28. Arnold, E. N. and J. A. Burton. 1978. A Field Guide to the Reptiles and Amphibians of Britain and Europe. Collins Pub., London.
29. Assadi, M. 1987. Plants of Arasbaran protected area, N. W. of Iran (part I). Iran. J. Bot. 3(2): 129-175.
30. Assadi, M. 1988. Plants of Arasbaran protected area, N. W. of Iran (part II). Iran. J. Bot. 4(1): 1-59.
31. Boissier, E. 1975. (1810-1885). Flora Orientalis, Vol. 1-5, A. Asher and Co., B. V. Amsterdam.
32. Cayley, N. W. 1977. What Bird is that? Cayley's Classic Guide to the Birds of Australia. Angus and Robertson Pub., Hong Kong.
33. Erman, N. A. and C. D. Nagano. 1992. A review of California caddisflies (Trichoptera) listed as candidate species on the 1989 Federal "Endangered and Threatened Wildlife and Plants; Animal Notice of review". Calif. Fish Game 78: 45-56.
34. Fielder, P. L. and J. J. Ahouse. 1992. Hierarchies of cause: Toward an understanding of rarity in vascular plant species. In: P. L. Fielder and S. K. Jain (Eds.), Conservation Biology, the Theory and Practice of Nature Conservation, Preservation and Management. Chapman and Hall, New York.
35. Grime, P. P. 1985. The C-S-R model of primary plant strategies-origins, implications and tests. In: L. D. Gottlieb and S. K. Jain (Eds.), Plant Evolutionary Biology. Chapman and Hall, London.
36. Heinzel, H., R. Fitter and J. Parslow. 1979. The Birds of Britain and Europe with North Africa and the Middle East. Collins Pub., London.
37. IUCN. 1981. How to Use the IUCN Red Data Book Categories. Threatened Plants Committee Secretariat. IUCN, Kew.
38. IUCN. 1994. Red List of Threatened Animals. Compiled by the World Conservation Monitoring Centre, Cambridge, UK.
39. IUCN. 1996. Red List of Threatened Animals. Compiled by the World Conservation Monitoring Centre, Cambridge, UK.
40. Kerguelen, M. 1993. Index Synonymique de la Flore de France. Collection "Patrimoines Naturels". Vol. 8. S. F. F., Mus. Nation. Hist. Nat., Paris.
41. Khazaie, R. 1974. Geographic distribution. First record of Amphibian for island. Strait of Hormoz, Hormoz Island. Herp. Review 5(4): 107-108.
42. Kruckeberg, A. R. and D. Rabinowitz. 1985. Biological aspects of endemism in higher plants. Ann. Rev. Ecol. Syst. 16: 447-479.
43. Leonard, J. 1981-1992. Contribution a l' etude de la Flore et de la Vegetation des Deserts de l' Iran. Fasc. 1-10 Jardin Botanique National de la Belgique.
44. Medail, F. and R. Verlaque. 1997. Ecological characteristics and rarity of endemic plants from Southeast France and Corsica: Implications for biodiversity conservation. Ecol. Conserv. 80: 269-281.
45. Parsa, A. 1948-60. Flore de l' Iran. 8 Vol., Ministere de l'Education, Tehran.
46. Peterson, R., G. Mountfort and P. A. D. Hollom. 1974. A Field Guide to the Birds of Britain and Europe. Collins Pub., London.

47. Rabinowitz, D. 1981. Seven forms of rarity. In: H. Synge (Ed.), The Biological Aspects of Rare Plant Conservation. John Wiley and Sons, New York.
48. Rechinger, K. H. (Ed.) 1963-1993. Flora Iranica. Vol. 1-172. Akademische Druck-U Verlagsanstalt, Graz, Austria.
49. Rechinger, K. H. 1977. Plants of the Touran protected area (Iran). Iran. J. Bot. 1(2): 155-180.
50. Rechinger, K. H. and P. Wendelbo. 1976. Plants of the Kavir protected region (Iran). Iran. J. Bot. 1: 23-56.
51. Risch, J. P. 1984. Breve diagnose de Paradactylodon, genre nouveau d'urodele de l'Iran (*Amphibia caudata Hynobiidae*). Alytes 3(1): 44-46.
52. Whitfield, P. 1981. Illustrated Animal Encyclopedia. Longman Pub., London.
53. Zohary, M. 1974. Geobotanical Foundations of the Middle East. 2 Vol. Gustav Fischer Verlag, Stuttgart.